

ناظارت بر قدرت در فقه میامی

سید سجاد ایزدهمی

پژوهشکاه علوم و فرهنگ اسلامی

نظرارت بر قدرت در فقه سیاسی

سید سجاد ایزدیهی

- ناشر: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی
- همراه: پژوهشگاه علوم و اندیشه سیاسی
- تهیه: پژوهشگاه علوم و اندیشه سیاسی
- ویراستار: سید حمید مشتاقی نبا
- لینوگرافی و چاپ: باقری
- چاپ اول: تابستان ۱۳۸۷
- شمارگان: ۱۴۰۰
- قیمت: ۳۲۰۰ تومان
- عنوان: ۴۸؛ مسلسل: ۱۱۴

همه حقوق برای ناشر محفوظ است.

نشانی: قم، خیابان شهداء (صفاته)، کوچه آمار، پلاک ۴۲

تلفن و دورنگار: ۷۸۳۲۸۴۳. پخش: قم: ۷۸۳۲۸۳۴ - ۰۵ - تهران ۰۲۰ - ۸۸۹۴۰۳۰۲

ص.پ: ۳۷۱۸۵ / ۲۸۰۸ / ۴۶۴۳۹ - ۳۷۱۵۶ - ۱۶۴۳۹

وب سایت: www.isca.ac.ir

پست الکترونیک: nashr@isca.ac.ir

ابردهی، سجاد، ۱۳۴۹.

نظرارت بر قدرت در فقه سیاسی / سید سجاد ایزدیهی، (تهیه و تدوین) پژوهشگاه علوم و اندیشه سیاسی، پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی- قم؛ پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۷

ص. ۲۲۰

۲۰۰۰ ریال.

فهرستنامه بر اساس اطلاعات فیبا.

کتابنامه: من [۲۸۶] - [۲۹۸]؛ همچنین بصورت زیرنویس.

نایاب.

۱. اسلام و سیاست. ۲. اسلام و دولت. ۳. علوم سیاسی (فقه). الف. دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، پژوهشگاه علوم و اندیشه سیاسی. ب. عنوان.

۶۰۹الن/۲۳۱/BP

۱۳۸۷

۲۹۷/۲۸۳۲

فهرست

۱۲	سخنی با خواننده
۱۶	مقدمه
بخش اول: کلیات	
۲۳	نکته
۲۴	۱. مفاهیم
۲۴	۱-۱. نظارت
۲۴	الف) معنای لغوی
۲۵	ب) معنای اصطلاحی
۲۷	۱-۲. کنترل
۲۸	۱-۳. ارزیابی
۲۸	۱-۴. قدرت
۳۱	۱-۵. اقتدار
۳۴	۱-۶. فقه سیاسی
۳۶	۲. مصادیق نظارت
۳۷	۲-۱. نظارت استطلاعی
۳۹	۲-۲. نظارت استصوابی
۴۰	۲-۳. نظارت ولایی

۴۲	۴-۲. نظارت مشروع، نظارت غیرمشروع
۴۴	۵-۲. نظارت مالی، سیاسی، شرعی، قانونی
۴۴	۳. مبانی و ادله نظارت
۴۶	۱-۳. کتاب
۵۰	۲-۳. سنت
۵۰	۱-۲-۳. سنت نبوی
۵۲	۲-۲-۳. سنت علوی
۵۴	۳-۳. عقل
۵۶	۴-۳. سیره عقل
۵۷	۴. ملاک‌های نظارت

بخش دوم: نظارت در مرحله کسب قدرت

۶۱	۱. جعل اوصاف خاص برای حاکم
۶۲	۱-۱. علم و آگاهی به اسلام
۶۵	۱-۲. عدالت
۶۵	۱-۱-۱. مفهوم عدالت
۶۸	۱-۲-۱. ادله اعتبار اشتراط عدالت
۶۸	الف) کتاب
۶۹	ب) روایات
۷۰	ج) سیره عملی
۷۱	د) دلیل عقل
۷۲	۱-۲-۲-۱. کارکردهای عدالت
۷۶	۱-۲-۳-۱. تقوا

۱-۴. اوصاف دیگر	۷۶
۲. انتخاب کارگزار شایسته	۷۹
۳. بیعت	۸۴
۴. آرای عمومی	۸۹
۴-۱. اعتبار آرای عمومی در فقه شیعه	۹۰
۴-۱-۱. اعتبار آرای عمومی در تعیین حاکم	۹۰
الف) ولایت انتصافی فقیه	۹۱
ب) ولایت انتخابی فقیه	۹۵
ج) وکالت فقیه	۹۸
نتیجه	۹۸
۴-۲. اعتبار آرای عمومی در اداره امور جامعه	۱۰۱
۴-۳-۱. اکثریت در قرآن	۱۰۱

بخش سوم؛ نظارت در موجله اعمال قدرت

۱. اصل پاسخ‌گویی حاکم در برابر مردم	۱۰۶
بررسی و پاسخ	۱۰۹
۱-۱. بررسی مقدمات چندگانه پارادوکس نظارت و انتصاب	۱۱۰
مقدمه اول	۱۱۰
مقدمه دوم و سوم	۱۱۲
مقدمه چهارم	۱۱۴
مقدمه پنجم	۱۱۴
مقدمه ششم و هفتم	۱۱۶
مقدمه هشتم	۱۱۶

۱۱۷	مقدمه نهم
۱۱۸	۲. نظارت درونی
۱۱۹	۱-۲. ماهیت اخلاقی قدرت
۱۱۹	۱. خیر بودن قدرت
۱۲۰	۲. نه خیر و نه شر بودن قدرت
۱۲۰	۳. شر محض بودن قدرت
۱۲۱	۴. شر لازم بودن قدرت
۱۲۲	۵-۲. ویزگی های نظارت درونی قدرت
۱۲۳	۵-۲. ویزگی های نظارت بیرونی قدرت
۱۲۴	۶-۲. نظارت درونی، مکمل نظارت بیرونی
۱۲۵	۵-۲. راهکارهای نظارت درونی
۱۲۶	محاسبه نفس (خودکنترلی)
۱۲۰	۳. نظارت بیرونی
۱۲۰	۳-۱. عناصر نظارتی قدیم
۱۲۰	۳-۱-۱. شورا
۱۲۱	۳-۱-۱-۱. ادله مشورت
۱۲۳	۳-۱-۱-۲. موارد مشورت
۱۲۳	الف) مشورت در حوزه تشریع و قانونگذاری
۱۲۵	ب) مشورت در اداره امور جامعه
۱۲۶	۳-۱-۱-۳. گردن نهادن به مقاد مشورت
۱۲۷	الف) حاکمان معصوم
۱۴۱	ب) حاکمان غیر معصوم
۱۴۰	۳-۱-۲. امر به معروف و نهی از منکر

۱۴۸.....	۳-۱-۲-۱. مراد از معروف و منکر
۱۵۰.....	۳-۲-۱-۲. کارکردهای امر به معروف و نهی از منکر
۱۵۱.....	۳-۲-۲-۱. شرایط امر به معروف و نهی از منکر
۱۵۱.....	الف) احتمال تأثیر
۱۵۷.....	ب) علم و آگاهی
۱۶۱.....	ج) قدرت
۱۶۲.....	۳-۱-۳. نصیحت
۱۶۷.....	۲-۲. عناصر نظارتی جدید
۱۶۷.....	۲-۲-۱. حزب
۱۶۸.....	۲-۱-۲-۱. شاخصه‌ها و عناصر حزب
۱۷۰.....	۲-۱-۲-۲. ادله موافقان
۱۷۰.....	اصل خطاب‌پذیری
۱۷۱.....	الف) اصالت اباحه و جواز
۱۷۲.....	ب) مقدمه واجب
۱۷۳.....	ج) ملازمه حکم عقل و شرع
۱۷۴.....	د) اطلاقات ادله
۱۷۵.....	۳-۱-۲-۳. ادله مخالفان
۱۷۷.....	جمع‌بندی
۱۷۹.....	۲-۲-۳. مطبوعات
۱۸۲.....	۲-۲-۲-۱. ادله آزادی بیان و مطبوعات
۱۸۴.....	۲-۲-۲-۲. محدوده آزادی مطبوعات
۱۸۶.....	۴. محدوده نظارت
۱۸۷.....	۴-۱. ادله حرمت دخالت در امور افراد

۱-۱-۳. مراد از معروف و منکر	۱۴۸
۲-۲-۱-۳. کارکردهای امر به معروف و نهی از منکر	۱۵۰
۳-۲-۳. شرایط امر به معروف و نهی از منکر	۱۵۱
الف) احتمال تأثیر	۱۵۱
ب) علم و آگاهی	۱۵۷
ج) قدرت	۱۶۱
۱-۲-۳. نصیحت	۱۶۲
۲-۲-۳. عناصر نظارتی جدید	۱۶۷
۱-۲-۳. حزب	۱۶۷
۱-۱-۲-۳. شاخصه‌ها و عناصر حزب	۱۶۸
۱-۲-۱-۲. ادله موافقان	۱۷۰
اصل خطاب‌پذیری	۱۷۰
الف) اصالت اباحه و جواز	۱۷۱
ب) مقدمه واجب	۱۷۲
ج) ملازمه حکم عقل و شرع	۱۷۳
د) اطلاقات ادله	۱۷۴
۱-۲-۳-۱. ادله مخالفان	۱۷۵
جمع‌بندی	۱۷۷
۱-۲-۳-۲. مطبوعات	۱۷۹
۱-۲-۲-۱. ادله آزادی بیان و مطبوعات	۱۸۲
۱-۲-۲-۲. محدوده آزادی مطبوعات	۱۸۴
۴. محدوده نظارت	۱۸۶
۴-۱. ادله حرمت دخالت در امور افراد	۱۸۷

بخش چهارم: نظارت در مرحله توزیع قدرت

۱۹۲.....	۱. اصل تفکیک قوا
۱۹۶.....	۱-۱. نظریه‌هایی در باب تفکیک قوا
۱۹۶.....	۱-۱-۱. تفکیک عمودی قوا
۱۹۷.....	۱-۱-۲. تفکیک افقی قوا
۱۹۷.....	۱-۲-۱. تفکیک مطلق قوا
۱۹۷.....	۱-۲-۴. تفکیک نسبی قوا
۱۹۸.....	۱-۵-۱. نظریه نهاد بروتر
۱۹۸.....	۱-۶-۱. نظریه استقلال قوا
۱۹۹.....	۲-۱. تفکیک قوادر نظام سیاسی شیعه
۲۰۰.....	۲-۲. تفکیک قوادر فقه
۲۰۵.....	۲-۳. سابقه تفکیک قوادر فقه شیعه
۲۰۹.....	۲. نظارت بر کارگزاران (قوه مجریه)
۲۰۹.....	۲-۱. نظارت حکومت بر کارگزاران
۲۱۰.....	۲-۱-۱. عوامل نظارتی
۲۱۰.....	۲-۱-۲. حسبه
۲۱۰.....	الف) مفهوم
۲۱۲.....	ب) محدوده امور حسیبه
۲۱۶.....	۲-۲. راهکارهای نظارتی
۲۱۶.....	۲-۲-۱. مراقبت
۲۱۶.....	۲-۲-۲. نظارت آشکار
۲۱۷.....	۲-۲-۳. نظارت پنهان

۲۲۰	۴-۲-۲. تشویق و تنبیه
۲۲۴	۵-۲-۲. نظارت مردم بر کارگزاران
۲۲۵	الف) نظارت مستقیم مردم
۲۲۸	ب) نظارت به واسطه نمایندگان
۲۳۰	۳. قوه مقننه
۲۳۰	۳-۱. قوه مقننه در فقه شیعه
۲۳۲	۳-۲. نظارت بر قانون‌گذاری
۲۳۴	۳-۳. مصونیت پارلمانی نمایندگان
۲۳۵	۳-۳-۱. مصونیت پارلمانی در فقه
۲۳۵	۳-۳-۲. ادله اصل مصونیت
۲۳۶	الف) تظلیم و دادخواهی
۲۳۸	ب) ادله نظارت
۲۴۱	۴. قوه قضاییه
۲۴۳	۴-۱. نظارت بر عملکرد قضات
۲۴۲	الف) اشتراط اوصاف خاص
۲۴۷	ب) رعایت آداب قضاؤت
۲۴۸	ج) توصیه‌های اخلاقی
۲۴۹	د) اعمال پیش‌گیرانه
۲۵۰	۴-۲. استقلال قاضی
۲۵۵	۱. حاکم
۲۵۶	الف) ولایت انتصابی فقیه

بخش پنجم: نظارت در مرحله گردش قدرت

۲۶۱	ب) ولایت انتخابی فقیه
۲۶۲	ولایت انتصابی و انتخابی و محدودیت زمان ولایت
۲۶۹	۱- شرایط رهبری، واقعی است یا علمی
۲۷۲	۲- نظارت در مرحله گردش براساس قانون
۲۷۰	۲. کارگزاران
۲۸۰	۱- عزل کارگزاران با مرگ حاکم
۲۸۳	خاتمه

سخنی با خواننده

بیروزی انقلاب اسلامی و شکل‌گیری نظام جمهوری اسلامی، نویدبخش حضور فعال دین در عرصه‌های سیاسی اجتماعی بود. این ایده، در سطح ملی ترسیم‌کننده هویت دینی-ملی و خیات سیاسی-اجتماعی ایرانیان و در سطح فرامللی، تبیین‌کننده ضرورت بازسازی تمدن اسلامی و اعاده هویت و عزت به مسلمانان در دوران معاصر بود. ترسیم هویت دینی-ملی و تلاش برای بازسازی تمدن اسلامی، پرسش‌های جدیدی را در دو سطح مذکور به وجود آورد که تاکنون منابع دینی و دین‌داران در عرصه علوم و مراکز علمی با آن به طور جدی مواجه نشده بودند. پاسخ‌گویی به این پرسش‌ها و معضل‌ها، بی‌تر دید نیازمند بازنگری در مبانی و پیش‌حاکم بر علوم رایج انسانی و اجتماعی در کنار بازگشتی روش‌مند و نقادانه به سنت فکری است. این بازنگری ضمن فراهم ساختن زمینه‌های لازم برای بهره‌گیری از توانمندی‌های سنت و دانش سنتی، امکان استفاده از ظرفیت‌ها و قابلیت‌های علوم جدید در دوران معاصر را به ارمغان می‌آورد. بنابراین، وظایف مراکز علمی و پژوهشی در جمهوری اسلامی، بسی سنگین است. این مراکز از سویی، رسالت پاسخ‌گویی به پرسش‌ها و معضل‌های فکری را بر عهده دارند و از طرف دیگر باید، به فرهنگ‌سازی و تولید فکر و اندیشه به عنوان عناصر و لوازم اصلی نوسازی تمدن اسلامی اولویت دهند.

پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی نیز با تلاش در جهت پاسخ‌گویی به پرسش‌ها و معضل‌های فکری مربوط به حوزه پژوهشی خود و فراهم ساختن زمینه‌های لازم برای بازتولید فرهنگ سیاسی - دینی، مناسب با مقتضیات زمان و مکان و اراده دانش سیاسی مبتنی بر منابع اسلامی، هویت‌شناسی و هویت‌سازی در زمینه فلسفه سیاسی، فقه سیاسی و علوم سیاسی را به عنوان مهم‌ترین اهداف خود دنبال می‌کند. این پژوهشکده با فراهم کردن زمینه رشد تیروی انسانی در عرصه پژوهش‌های سیاسی با رویکردهای فلسفی، فقهی و علمی، تلاش می‌کند در جهت عزم و اراده ملی برای بازسازی تمدن اسلامی گام بردارد.

اثر حاضر محصول تلاش فکری پژوهش‌گر فرهیخته حجت‌الاسلام سید سجاد ایزدهی و با هدف تبیین مبانی فقه سیاسی شیعه درخصوص نظارت بر قدرت سیاسی نگارش یافته و گامی اساسی درباب شناخت دیدگاه‌های فقه شیعه در حوزه حکومت و نظارت‌مندی ارکان آن محسوب می‌شود. تبیین مبانی نظری این بحث، پاسخی به پرسش‌های مطرح شده در این باب بوده و راهگشای حاکمیت دینی در عرصه عمل در حوزه نظارت بر قدرت می‌باشد.

بی‌تر دید، اجرای این پژوهش و غنای علمی آن مدیون تلاش‌های ارزنده مدیر محترم گروه فقه سیاسی جناب حجۃ‌الاسلام دکتر منصور میراحمدی، ارزیابان محترم آقایان حجۃ‌الاسلام محسن مهاجرنیا، دکتر سیدصادق حقیقت و متصدیان اجرایی پژوهشکده، بعویزه مدیر محترم امور پژوهشی آقای رجبعلی اسفندیار می‌باشد که جا دارد از زحمات و تلاش‌های آنان قدردانی به عمل آید. همچنین از ریاست محترم پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی جناب حجۃ‌الاسلام والملیعین آقای احمد مبلغی و قائم مقام محترم پژوهشگاه جناب حجۃ‌الاسلام والملیعین آقای محمد‌حسن نجفی تشکر می‌کنم که بدون حمایت‌ها و مساعدت‌های بی‌دریغ و مؤثرشان پژوهش حاضر به سرانجام نمی‌رسید.

پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی، در راستای ترویج و گسترش علم و دانش، آثار خود را در اختیار جامعه علمی قرار داده، پیشایش از انتقادها و پیشنهادهای علمی همه استادان، صاحب نظران و پژوهشگران محترم استقبال می‌کند. امید است این فعالیت‌ها موجبات رشد و پویایی فرهنگ سیاسی-دینی و زمینه‌های گسترش اندیشه سیاسی اسلام را فراهم سازد.

دکتر نجف لکزایی

مدیر پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی

مقدمه

فساد و سوءاستفاده صاحبان قدرت از امکانات و اختیاراتی که در دست دارند و روی آوردن آنها به استبداد، ظلم، ستم، مال‌اندوزی و... از مسائلی است که از دیر باز، فکر اندیشمندان را به خود مشغول داشته است. آنان از یک سو به این می‌اندیشیدند که اساس حکومت و دولت مرکزی که به اداره امور مردم مشغول باشد؛ از ضروریات یک جامعه بوده و جامعه بدون حکومت به هرج و مرج انجامیده، امنیت از آن رخت بر می‌بندد و این امر مستلزم مفاسد و زیان‌های بی‌شمار و آسیب‌های زیاد به همه افشار جامعه می‌شود؛ از سوی دیگر حکومت به صاحبان قدرت، این توانایی را اعطا می‌کند که اراده خود را بر مردم اعمال نموده و عمل کرد آنان را به سمت و سوابی خاص، هدایت نمایند. این امر از آن روست که حاکمان، در مقام اعمال قدرت، با گزینه‌هایی مواجه اند که ممکن است از توجیه عقلی، منطقی و دینی برخوردار نباشند و امکان انجام اعمال هوس‌مندانه برای آنها در هر زمان وجود دارد؛ زیرا قدرت و امکانات، انسان را در خطر لغش قرار داده و به فساد رهنمون می‌سازد^۱ و هرچه محدوده این قدرت و اختیارات بیشتر باشد، خطر لغش و سقوط بیشتر خواهد شد. البته این امر برخلاف نظر برخی بدین معنا نیست که قدرت با فساد همراه و ملازم بوده و هر قدرتی ذاتاً فسادآور می‌باشد.

۱. من ملک استأثر، هر که فرمایروا شود، به استبداد گراید. نهج البلاغه، حکمت ۱۵۲

«قدرت به سوی فساد روی دارد و قدرت مطلق به سوی فساد مطلق است».^۱ این سخن را نمی‌توان به صورت مطلق پذیرفت، مگر آن که گفته شود؛ اگر قدرت در دست افرادی قرار بگیرد که از اخلاق و وجودان سالم برخوردار نباشند، آنان را به سوءاستفاده، فساد و استبداد و تکافر می‌کشانند و هرچه این امکانات و قدرت بیشتر و اوصاف اخلاقی در صاحبان قدرت کمتر باشد و نظارتی بر آنها وجود نداشته باشد، در صد طغیان و سرکشی در این افراد بیشتر خواهد شد. به بیان دیگر می‌توان گفت افرادی که حاکم و مدیر ارشد در حکومت‌ها محسوب می‌شوند اگر مانند افراد عادی از اوصاف برابری هم بهره‌مند باشند در معرض خطر انحراف و فساد بیشتری قرار دارند و این از آن جانشی می‌شود که در اختیار داشتن امکانات وسیع، احتمال و توانایی سوءاستفاده بیشتری را فراهم می‌کند. مشاهده حاکمان و صاحبان قدرت در طول تاریخ نیز بر این قضیه مهر تأیید می‌زند؛ چه آن که افراد بسیاری در تاریخ وجود دارند که تا قبل از تصدی حاکمیت بر مردم از فساد به دور بوده، اما به مجرد این که صاحب قدرت شدند دست به طغیان زده و به فساد و تباہی روی آوردند.

اندیشمندان از زمان‌های دور در این فکر بودند که چگونه می‌توان در عین داشتن یک حکومت برای اداره جامعه، از مفاسد و معایب قدرت‌های خودکامه به دور باشند؛ از این‌رو نظام‌های سیاسی برای مصون ماندن از دیکتاتوری، خودکامگی و سوءاستفاده حاکمان از مقام و منصب، در صدد یافتن سازوکاری بودند که به کمک آن، بتوان با نظارت بر حاکمان، قدرت آنها را به گونه‌ای مهار نمود که به افسارگی‌ساختگی منجر نشود. این نظارت، نه فقط برای جلوگیری از فساد، بلکه به منظور هدایت حاکمان در پاسداری از هنجارهای مورد پذیرش

۱. س. ک. یونل، فرد در جامعه‌های امروزی، ترجمه مهدی قائی، ص. ۲۵، سخن ویلیام پیت.

جامعه و کارآمد کردن نظام سیاسی و حکومتی در راستای عدالت، رفاه و برابری اجتماعی، مورد تأکید فرهیختگان هر عصر قرار داشته است. بدینهی است که هرچه حاکمان، فرهیخته‌تر، باتقواتر و با درایت‌تر بوده و سیستم نظارتی فعال‌تر و کارآمدتر باشد، جامعه به سمت بهتر شدن حرکت کرده و دست یازیدن به آرمان‌های مطلوب، سرعت خواهد گرفت.

از لحاظ تاریخی، تأکید جوامع غربی به امر نظارت، به تجربه تلغی این جوامع از حاکمان قرون وسطایی گردد. در آن زمان، حکومت‌های خودکامه در لوای حمایت کلیسا، خود را جانشینان خدا در زمین خوانده، بر مردم حکم می‌رانندند، از این رو هیچ‌گاه خود را در مقابل مردم پاسخ‌گو نمی‌دانستند. از بابان کلیسا نیز بر این قضیه دامن زده و عدم نظارت بر اعمال آنها را توجیه می‌کردند. توجیهات از بابان کلیسا که به حکومت آن حاکمان مشروعیت بخشیده و آنان را از نظارت مستثنی می‌نمود، بسیار بوده که به برخی از آنها اشاره می‌کنیم.

سنت پولس از بزرگان دین مسیحیت بر نظارت ناپذیری اعمال حاکمان تأکید و پذیرش اعمال ناعادلانه آنها را نیز امری لازم می‌داند:

پرهیزگاری و شرارت یک حاکم دخالتی در احترام او ندارد؛ زیرا در هر حال یک زمام‌دار، واجب الاحترام است و وجود یک زمام‌دار بد، مجازات گناهان مردم است که از سوی خدا مقرر شده است و باید از زمام‌دار بد هم اطاعت نمود.^۱

برخی دیگران اندیشمندان غرب نیز در این راستا، حاکمان را در رتبه‌ای بالاتر از آن می‌دانند که لازم باشد رضایت مردم را کسب نمایند:

همان‌گونه که خداوند نظر مشورتی و یا توافق و رضایت مدارج پایین خلقت را جویا نیست پادشاهان اصیل و واقعی نیز باید به دنبال کسب

^۱. یهاء الدین پازارگاد، تاریخ فلسفه سیاسی، ج ۱، ص ۲۶۱.

رضایت و موافقت اتباع خود باشند.^۱

بوسوئه، روحانی و نویسنده قرن هفدهم فرانسه نیز در کتاب «سیاست، برگرفته از عین کتاب مقدس» هر مطلبی که می‌توانست اقتدار پادشاه فرانسه را توجیه کند، از تورات جمع آوری کرده و برای بخش نخست کتاب چهارم خود این عنوان را برگزیرید: «شهریاران نباید به هیچ کس درباره آن چه که فرمان می‌دهند، توضیح دهند».^۲

از این رو در سده‌های اخیر، نظریه توزیع قدرت به عنوان یکی از راه‌های مهار قدرت توسط منتسکیو مطرح شده و در دموکراسی‌های غربی به عنوان روش کنترل و مهار قدرت مورد پسند و عمل قرار گرفت. این نظریه که در قالب تفکیک قوا در دموکراسی‌های غربی خودنمایی نمود، در صدد بود که از قدرت سیاسی، تمرکز زدایی نموده و با تأکید بر توزیع قوای سیاسی میان قوای مجریه، مقننه و قضاییه، قدرت را از یک فرد به سه قوه که در عرض یکدیگر قرار دارند تقسیم نماید تا هر کدام از قدرت‌ها بر یکدیگر نظارت کرده و قدرت قوه‌دیگر را کنترل نمایند.^۳ منتسکیو در مورد فلسفه نظریه تفکیک قوا، این طور اظهار نظر کرده است:

تجارب معمتم به ما نشان می‌دهد که هر شخص صاحب قدرتی میل دارد از قدرت خود سوء استفاده کند. و تا جایی که می‌تواند، حیطه اقتدار خویش را گسترش دهد... برای جلوگیری از این سوء استفاده ضرورت دارد که قدرت را با قدرت کنترل کرد.^۴

ناگفته بیداست که بحث از نظارت شدید بر حاکمان که در قالب نظریه «تفکیک قوا» نمود یافت، معلول شرایط حاکمان عصر قرون وسطاً و عمل کرد آنان بوده و

۱. اندر وینست، نظریه‌های دولت، ترجمه حسین بشیری، ص ۸۰.

۲. گولیلمور فرزو، حاکیت فرشتگان محافظ مدفعت، ترجمه عباس آگاهی، ص ۱۹۶.

۳. ر.ک. منتسکیو، دوچ القوانی، ترجمه علی اکبر مهندی، چاپ هشتم، ۱۳۶۲.

۴. همان، ص ۶۹.

در آن بستر متولد شد. این در حالی است که دین اسلام و نظام سیاسی مبتنی بر آموزه‌های اسلامی اگرچه از آغاز، مشروعيت حکومت را در گرو حقانیت و انتساب الهی حاکم می‌دانست؛ اما در عین حال حاکم را فوق نظارت نپنداشته و او را در قبال عمل کردش مسئول دانسته است. این قضیه در قالب مسئله‌هایی چون امر به معروف و نهى از منکر، نصیحت به ائمه مسلمین، انتقاد و ... ظهور یافته است. علاوه بر آن، در نظام سیاسی مبتنی بر آموزه‌های شیعی، حاکم باید حائز اوصافی باشد که اوی را از هرگونه فساد، سودجویی، خودکامگی و قدرت طلبی باز دارد، از این رو بحث از مقوله تفکیک قوا که در نظام‌های خودکامه قرون وسطا و در راستای نظارت و تحدید قدرت شکل گرفته بود، در بستر تاریخی نظام سیاسی شیعی، موضوع نداشته است.

اگرچه در مقاطعی از صدر اسلام، حاکمان خود را از خطأ مصون ندانسته و به طور معمول در قبال مردم، پاسخ‌گو بودند، اما این قضیه چندان به طول نینجامید و حاکمان سرزمین اسلامی که نام مسلمان را نیز بر خود می‌نهاشند، به تدریج از اسلام اصیل دور گشته و به فساد، تکاثر و قدرت طلبی روی آوردند. آنان خود را در قبال مردم پاسخ‌گو ندانسته و تنها مزدم را مکلف به اطاعت می‌پنداشتند.

برخی از آنها با القای این نکته که نه خلیفة مردم، بلکه خلیفة خداوندند، خود را پرتر از پیامبر ﷺ و مستثنای از هرگونه نظارت و پاسخ‌گویی در قبال مردم می‌دانستند؛ به گونه‌ای که حجاج بن یوسف ثقی که سال‌ها از طرف عیبدالملک بن مروان، والی کوفه بود، عیبدالملک را خلیفة خدا دانسته و این گونه بر مرتبت و مقام او استدلال می‌کرد که: «خلیفة و جانشین شخص، مقامش بالاتر است یا رسول و فرستاده او؟»^۱ القای این نظریه فاسد، از زمان معاویه بن ابی سفیان شروع شد به گونه‌ای که از آن زمان، با ارائه منطقی که براساس آن، حاکم (لایسال عما یافعل)

۱. علی بن الحسین مسعودی، مروج الذهب و معدن الجوهر، ج. ۳، ص. ۱۵۱-۱۵۵.

بوده و نیازی به پاسخ‌گویی ندارد، خسارت‌های فراوانی بر پیکر اسلام و مسلمانان وارد گردید.

در این میان، شیعه که در بینتر ادوار عصر غیبت امام زمان (عج) در حال تقویه به سر می‌برد، نه تنها بر اریکه حکومت تکیه نزد بود، بلکه به خاطر علل و شرایط خاص این عصر، نمی‌توانست صحبتی از نظام آرمانی خود به میان آورد و بالطبع، بحث از نظام و راهکارهای نظارت بر حاکم نیز در این فضا غیرممکن به نظر می‌رسید، از این رو فقه شیعه که در این دوران، شکل یافته و تدوین شده است، خالی از مباحثی مدون در مورد راهکارهای نظارتی نسبت به قدرت سیاسی است. بنابراین نپرداختن فقهای این مسائل در ابواب فقه، نه در گرو قصور و یا تقصیر آنان، بلکه به خاطر شرایط خاص اجتماعی دورانی بود که به اقتضای آن اندیشمندان حوزه فقاهت، قادر به بحث از این امور نبودند.

با توجه به این که مقوله نظارت بر قدرت - به مفهوم عام آن، که شامل حوزه مفاهیمی چون مهار، کنترل و تحديد قدرت می‌شود - از اساس در حوزه فقه سیاسی شیعه مورد اهتمام بوده و پس از پیروزی انقلاب اسلامی و حاکمیت نظام سیاسی شیعه از اهمیت مضاعف برخودار شده است، این تحقیق در صدد ارائه دیدگاه فقه شیعه در مورد مقوله نظارت بر قدرت سیاسی و حاکمان و صاحب منصبان بوده و جدا از بحث مفهوم شناسی، ادله فقه سیاسی را در این مورد ارائه کرده و روش‌ها، راهکارها و نظرات فقه شیعه را در حوزه‌های چهارگانه کسب قدرت، اعمال قدرت، توزیع قدرت و در نهایت گردش قدرت به تحقیق در آورده است.